Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

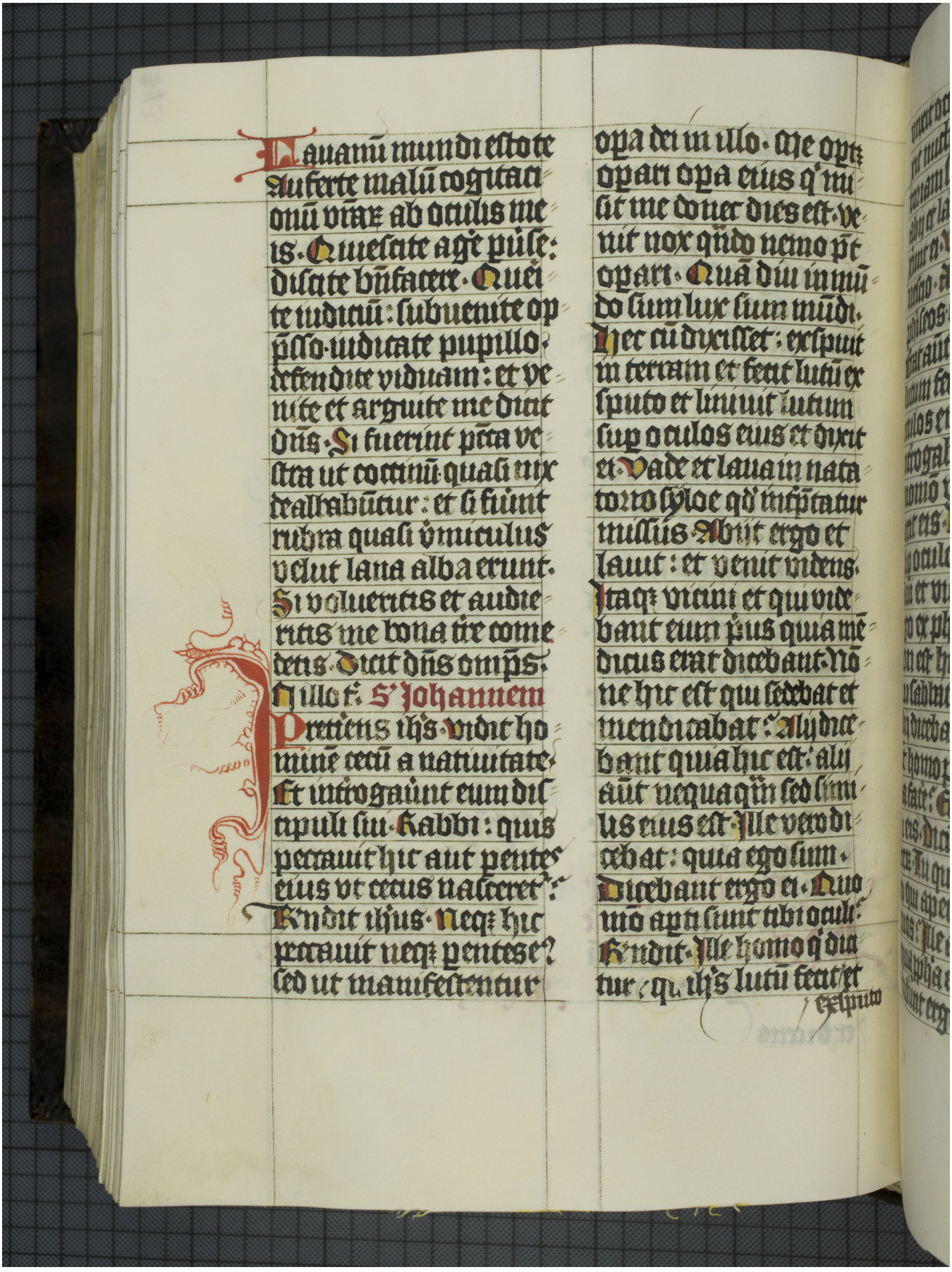

Lauanū mundi estote
Auferte malū cogitaci
onū vr̄arꝝ ab oculis me
is. Quiescite agere pūse:
discite bn̄facere. Queri
te iudiciū: subuenite op
p̄sso. iudicate pupillo.
defendite viduam: et ve
nite et arguite me dicit
dn̄s. Si fuerint pc̄ta ve
stra ut coccinū quasi nix
dealbabūtur: et si fuerint
rubra quasi v̄miculus
velut lana alba erunt.
Si volueritis et audie
ritis me bona t̄re come
detis. Dicit dn̄s omp̄s.
Illo t̄. S' Johannem
Pretiens ih̄s. vidit ho
minē cecū a natiuitate.
Et interrogauerunt eum dis
cipuli sui. Rabbi: quis
peccauit hic aut parentes
eius vt cecus nasceret?
Rndit ih̄us. Neq; hic
peccauit neq; parentes eius
sed ut manifestentur
opa dei in illo. Me oportet
opari opa eius q̄ mi
sit me donec dies est. ve
nit nox q̄ndo nemo p̄t
opari. Quā diu in mū
do sum lux sum mūdi.
Hec cū dixisset: exspuit
in terram et fecit lutū ex
sputo et liniuit lutum
sup oculos eius et dixit
ei. Vade et laua in nata
torio syloe qd̄ interp̄tatur
missus. Abiit ergo et
lauit: et venit videns.
Itaq; vicini et qui vide
bant eum p̄ius quia mē
dicus erat dicebant. Nō
ne hic est qui sedebat et
mendicabat? Alij dice
bant quia hic est: alij
aūt nequaq̄m sed simi
lis eius est. Ille vero di
cebat: quia ego sum.
Dicebant ergo ei. Quo
mō apti sunt tibi oculi?
Rndit. Ille homo q̄ dici
tur: qui ih̄s lutū fecit et
exsputo